

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : A. Cucerescu)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : M. Guzun, L. Pruteanu, V. Buhnaci)

Î N C H E I E R E

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni "Natur Bravo" reprezentată de avocatul Muntean Oleg,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Com For Net" împotriva Societății pe Acțiuni "Natur Bravo" privind încasarea datoriei, dobânzii de întârziere a penalității și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni "Natur Bravo" și menținută hotărârea din 12 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 14 iulie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată "Com For Net" s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată, concretizată ulterior împotriva Societății pe Acțiuni "Natur Bravo" solicitând încasarea sumei de 10 000 de euro cu titlu de datorie, suma de 23780 euro cu titlu de penalitate, 2495,66 euro cu titlu de dobândă de întârziere, 23 900 de lei cheltuieli de plata taxei de stat și suma de 10 500 de lei cheltuieli de asistență juridică.

În motivarea cererii de chemare în judecată a menționat că, în temeiul contractelor pentru transport internațional de marfă și expediții încheiate între Societatea cu Răspundere Limitată "Com For Net" în calitate de transportator și Societatea pe Acțiuni "Natur Bravo" în calitate de client au avut loc relații contractuale.

În perioada 8 iunie 2016-27 iulie 2016, au fost prestate servicii conform facturilor, inclusiv CMR.

Conform acestor înscrisuri, transportatorul urma să presteze serviciul în favoarea clientului, serviciul fiind prestat integral, în timp util și de calitate corespunzătoare.

Reclamantul a menționat că, și-a îndeplinit obligațiunile contractuale asumate, însă pârâțul a acumulat restanțe la plata facturilor pentru serviciile prestate, suma datoriei a Societății pe Acțiuni „Natur Bravo” față de Societatea cu Răspundere Limitată „Com For-Net” constituind 10 000 de euro.

Ca consecință a nerespectării de către Societatea pe Acțiuni „Natur Bravo” a termenilor de plată stabilite în contractele semnate de părți, a suportat pierderi esențiale și

datorează la rândul său daune - interese partenerilor săi de afaceri, care vor fi puse ulterior în sarcina pârâtului.

Astfel, la data scadențelor, Societatea pe Acțiuni "Natur Bravo" nu și-a onorat obligațiile, iar pretenției înaintată, în vederea respectării căii prealabile de soluționare amiabilă a litigiului, nu i-a dat curs.

Reclamantul a invocat că în asemenea circumstanțe prin prisma art. 512, 513 alin.(1), 572 alin.(1) și (2), 602, 610 alin.(1) și (3), 611, 618, 619 alin.(1) și (3), 622 alin.(1), 624 alin.(1) și (3), 980 alin.(1), 985 alin.(1) și (2), 1020 alin.(1) din Cod Civil (în redacția de până la 1 martie 2019) este în drept să solicite încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a penalității, pentru neexecutarea obligațiilor contractuale în termen.

Prin hotărârea din 12 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Com For Net", s-a admis parțial.

S-a încasat din contul Societății pe Acțiuni "Natur Bravo" în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Corn For-Net” suma de 10 000 de euro cu titlu de datorie, suma de 7926,70 euro cu titlu de penalitate, 2495,66 euro cu titlu de dobândă de întârziere, 6000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 12 069,20 lei cu titlu de cheltuieli de plata taxei de stat.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că, Societatea cu Răspundere Limitată „Corn For-Net” a prestat servicii de transport-expediție, fapt confirmat prin facturile fiscale și scrisorile de trăsură. Prețul fiecărui contract urma a fi achitat în curs de 7 zile după descărcare. Societatea pe Acțiuni "Natur Bravo" nu și-a onorat obligațiile de plată.

Cu referire la pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere instanța a reținut că, din suma de 10 000 euro, conform contractului nr.9 din 27 iulie 2016 dobânda de întârziere constituie : pentru perioada 15 august 2016-11 decembrie 2017 suma de 1138,11 euro, conform contractului nr.8 din 11 iulie 2016 pentru perioada 22 iulie 2016-11 decembrie 2017 suma de 718,47 euro, conform contractului nr.7 din 16 iunie 2016 pentru perioada 3 iulie 2016-11 decembrie 2017 suma de 394,34 euro, conform contractului nr.IM/S/006 din 8 iunie 2016 pentru perioada 18 iunie 2016-11 decembrie 2017 suma de 244,74 Euro, în total suma 2495,66 euro.

Cu referire la pretenția privind încasarea penalității instanța a reținut o disproporționalitatea a penalității prevăzute în contractele încheiate între părți și situația de facto care a generat încheierea acestor contracte în care a fost prevăzută această penalitate, suma datoriei conform contractelor menționați supra a fost de 10 000 euro, iar penalitatea solicitată este de 23 780 euro.

Astfel, chiar dacă la momentul încheierii contractelor pârâtul deținea capacitate juridică deplină și împuternicirile necesare de a încheia și de a-și asuma executarea obligațiilor contractului, precum și faptul că a fost informat cu condițiile contractelor, care sunt condiții rezonabile și proporționali cu riscul și cheltuielile asumate de către executor, nu sunt de natură să ducă la concluzia că penalitatea solicitată spre încasare are un quantum rezonabil.

Instanța de fond a constatat că quantumul penalității calculat de Societate cu Răspundere Limitată „Corn For- Net” este disproporționat în coraport cu obligația de bază a pârâtului, din care temei a redus quantumului penalității până la suma de 7926,70 euro, sumă considerată de instanță ca fiind una echitabilă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 24 ianuarie 2019, Societatea pe Acțiuni "Natur Bravo" a declarat apel împotriva hotărârii din 12 octombrie 2018 a

Judecătoria Chișinău, sediul Centru solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii. Totodată, a solicitat și repunerea în termenul de înaintare a apelului.

Prin încheierea din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, Societatea pe Acțiuni "Natur Bravo" s-a repus în termenul pentru declararea cererii de apel.

Prin decizia din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni "Natur Bravo" și menținută hotărârea din 12 octombrie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

La 30 august 2019, Societatea pe Acțiuni "Natur Bravo" reprezentată de avocatul Muntean Oleg a declarat recurs împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 12 octombrie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată.

Recurentul a declarat cerere de recurs în temeiul art.432, alin.(2) lit.c) care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivare a indicat că soluția instanțelor ierarhic inferioare este neîntemeiată. Constatările instanței de apel sunt contradictorii, confuze, eronate, arbitrare, decizia fiind adoptată contrar normelor de drept material.

La 10 august 2018, datoria de bază a fost stinsă, achitând parțial și cheltuielile de judecată.

Astfel, circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate de deplin atât de instanța de fond cât și de instanța de apel. Totodată, a achitat suplimentar suma de 1796.91 euro. Instanța de apel nu a manifestat un rol activ pentru stabilirea corectă a circumstanțelor și aplicarea legii.

Clauza penală impusă de reclamant are un procent excesiv de înalt (1.5 %), fiind disproporționat de mare chiar contrar principiilor bunei-credințe și în raport cu venitul obținut de reclamant în urma prestării serviciilor de transport.

Recurentul consideră că, pentru asigurarea dreptului la un proces echitabil și la un recurs efectiv, la judecarea cauzei era necesară examinarea minuțioasă a apelului și actelor care au stat la baza acestuia, inclusiv și a cadrului legal ce guvernează raportul juridic supus judecării, recurentului nefiindu-i garantat dreptul la judecarea justă și echitabilă a cauzei

Recurentul a invocat că, prin soluția instanței de apel, a avut loc o încălcare a art. 6 & 1 al Convenției.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 11 iunie 2019.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 30 august 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în

recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 01 octombrie 2019 instanța de recurs a comunicat intimatului copia recursului, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat de către intimat și reprezentantul acestuia potrivit avizului de recepție la 4 octombrie 2019 și respectiv 7 octombrie 2019 (f.d. 10-11 Vol. II).

La 29 octombrie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată ”Com For Net” a depus referință asupra recursului, menționând că, instanțele ierarhic inferioare au emis o decizie legală și întemeiată aplicând corect normele de drept material. Intimatul a susținut că, recursul declarat de Societatea pe Acțiuni ”Natur Bravo” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs

pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea pe Acțiuni ”Natur Bravo” reprezentată de avocatul Muntean Oleg, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea pe Acțiuni ”Natur Bravo” reprezentată de avocatul Muntean Oleg.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Dumitru Mardari